

her i Tinget et Mindretal, som krævede Grundloven opfyldt, og som var saa stort, at hvis Højre var gaaet med, var det blevet Flertal, og Højre havde Flertal oppe i det andet Ting, og Grundlovens Opfyldelse kunde være gennemført. Det var den Situation, der forelaa. Men i Stedet for at støtte os Socialdemokrater og det daværende radikale Venstre i Kravet om Grundlovens Opfyldelse, da det fulde Maal kan naas, bryder Højre ud i sidste Øjeblik og søger et Kompromis sammen med de moderate, sammen med Agrarerne for at berøve Byerne, hvad de have Ret til, og hvad de kunne naa, hvis Højre vil gaa med til det, laver en Sammensmeltningspolitik om en midlertidig Ordning, der ikke giver Byerne, hvad de have Ret til. Det var Stillingen den Gang, og det bekæmpede vi, det erklærede vi for ganske urigtigt, for en falsk, en utilladelig moderat Kompromispolitik. Saaledes var Stillingen.

Saa siger yderligere det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, at det, der her foreligger med Hensyntagen til Befolkningstætheden, er langt farligere end det, man den Gang gjorde. Hvad var det da, man den Gang gjorde? Det var netop at tage et overordentligt væsentligt Hensyn til Befolkningstætheden, det var netop at gaa sammen med det gamle moderate Parti, der var et Agrarparti med Agrarinteresser, og gøre det ganske vilkaarligt. Trods Grundlovens Bud om 1 til 16,000 gennemførte man en Ordning, der vilkaarligt tog det Hensyn, som man fandt for godt, og lod være at tage det Hensyn, man ikke agtede at tage. Det var den rene Vilkaarlighed. Det ærede Medlem kan ikke paastaa, at det i det lange Løb var til Byernes Fordel. Kunde man gøre det den Gang, kan man ogsaa lade den nuværende Ordning staa, skønt den blev kaldt midlertidig, i 20—30—40 Aar uden at gøre det allermindste og kan foretage andre Valgkredssomlægninger, der ere mere vilkaarlige eller lige saa vilkaarlige som den i 1894. Men hvad der nu sker, er, at man fra de forskellige Partiers Side, undtagen fra det gamle Højre, er enedes om visse bestemte Rammer, om visse bestemte Grænser for kommende Omlægninger, hvor der ganske vist tages Hensyn til Befolkningstætheden, men hvor man samtidig indskrifer i Grundlovsparagraffen, at Valgkredsene skulle være omtrent lige store. Det staar ikke i den gamle Grundlov. Jeg mener ganske vist, at det er den gamle Grundlovsparagrafs

Aand og Mening, men det ærede Medlem er ikke uvidende om, at Gang paa Gang, naar Valgkredssagen har været oppe, er der kommet Fortolkninger frem, som benægtede, at Lighedsbudet overhovedet var indskrevet i Grundlovsparagraffen. Det benægtede Bojsen, det ærede Medlems Sammensmelter i denne Sag i 1894, og Hage maatte protestere. Den nuværende Konseilspræsident var i Efteraaret — det tror jeg i hvert Fald at turde sige uden at sige for meget — lige ved at benægte det, og vi maatte fra anden Side protestere. Det er lykkedes os at faa denne Benægtelse dreven tilbage og at faa Lighedsbestemmelsen, der hidtil saa ofte har været rejst Tvivl om, indskreven i den ny Grundlovsparagraf. Det er lykkedes os imod, at der bliver taget et vist Hensyn til Befolkningstætheden, men paa den anden Side er dette bestemt begrænset og kan ikke tages ud over en vis Udstrækning, nemlig de i Indenrigsministerens Skrivelse angivne Grænser. Det er et bestemt matematisk Princip, der er lagt til Grund for Udregningen i statistisk Bureau, og ud over den kan der ikke kommes uden Brud paa Tro og Love.

Naar det ærede Medlem saa begyndte at kritisere Forslaget ved at sige, at Jylland fik 3 Kredse for meget og København og Frederiksberg 3 Kredse for lidt, da har jeg allerede paavist, at den Omlægning, her vil foregaa, er gunstigere baade for København og Købstæderne end den, der blev gennemført i 1894. Men dernæst kommer det ærede Medlem i Strid med sin Kollega, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Det sidste ærede Medlem har erklæret, at mod dette Forslags Realitet har han i og for sig intet at indvende — Ordføreren (Sveistrup) var allerede inde derpaa i sit Svar, saa det skal jeg ikke opholde mig videre ved —, det eneste, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds er imod, er, at Sagen skal løses ved en Grundlovsendring, det er altsaa kun Midlet, det ærede Medlem er imod, men ikke selve Sagen, saa der er det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds i Modstrid med sin ærede Kollega.

Jeg tror hermed at have svaret det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, og jeg skal endnu kun til ham gøre et Par Bemærkninger om hans Stilling nu og ved 1ste Behandling. Det ærede Medlem tog nu ikke direkte Afstand fra sin Kollegas Udtalelser om, hvorledes Højre nu stillede sig, naar Sagen gik op til Lands-